

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Tribunal de première instance de Bruxelles (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eurofit SA/Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

(Lieta C-99/12) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Lauksaimniecība — Tirgu kopīgā organizācija — Regula (EEK) Nr. 3665/87 — Eksporta kompensācijas — Eksportam paredzētas preces novirzīšana — Eksportētāja atmaksāšanas pienākums — Kompetento iestāžu neīstenota paziņošana par darījumu partnera, kurš tiek turēts aizdomās par krāpšanu, uzticamību — Nepārvaramas varas gadījums — Neesamība)

(2013/C 260/20)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance de Bruxelles

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Eurofit SA

Atbildētājs: Bureau d'intervention et de restitution belge (BIRB)

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tribunal de première instance de Bruxelles — Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem (OV L 351, 1. lpp.) noteikumu interpretācija — Eksportētāja pienākums atmaksāt saņemtās kompensācijas preču novirzīšanas gadījumā — Kompetentajām iestādēm pieprasītās informācijas nepaziņošana vai kļūdainas informācijas sniegšanas eksportētājam kvalificēšana par nepārvaramas varas gadījumu iepriekš minētās regulas izpratnē

Rezolutīvā daļa:

Kompetento muitas iestāžu neīstenota informācijas sniegšana eksportētājam par pastāvošu tā darījumu partnera izdarītas krāpšanas risku nav nepārvaramas varas gadījums Komisijas 1987. gada 27. novembra Regulas (EEK) Nr. 3665/87, ar kuru nosaka kopējus sīki izstrādātus noteikumus eksporta kompensāciju sistēmas piemērošanai lauksaimniecības produktiem, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 1994. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 2945/94, tiesību normu un tostarp šīs regulas 11. panta 1. punkta trešās daļas pirmā ievilkuma izpratnē. Lai arī šāda bezdarbība var tikt kvalificēta par izņēmuma gadījumu Regulas Nr. 3665/87, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 2945/94, 11. panta 1. punkta trešās daļas otrā ievilkuma izpratnē, tās dēļ eksportētājs tomēr nevar tikt atbrīvots no tā pienākuma atmaksāt nepamatoti saņemtās kompensācijas; šis eksportētājs ir atbrīvots vienīgi no to sodu maksāšanas, kuri ir maksājami saskaņā ar šo pašu 11. pantu.

⁽¹⁾ OV C 138,12.5.2012.

Tiesas (sestā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Administrativen sad Plovdiv (Bulgārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD/Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

(Lieta C-124/12) ⁽¹⁾

(Pievienotās vērtības nodoklis — Direktīva 2006/112/EK — 168. panta a) punkts un 176. pants — Tiesības uz nodokļa atskaitīšanu — Izdevumi saistībā ar personālam paredzētu preču iegādi un pakalpojumu sniegšanu — Nodokļa maksātāja, kas izmanto tiesības uz nodokļa atskaitīšanu, rīcībā nodots personāls, kuru nodarbina cits nodokļa maksātājs)

(2013/C 260/21)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Plovdiv

Lietas dalībnieki pamatprocesā

Prasītāja: AES-3C MARITZA EAST 1 EOOD

Atbildētājs: Direktor na Direksia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" pri Tsentralno upravlenie na Natsionalnata agentsia za prihodite

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Administrativen sad Plovdiv — Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.) 168. panta a) punkta un 176. panta interpretācija — Piemērošanas joma — Tiesību atskaitīt samaksāto priekšnodokli ierobežojums — Sabiedrība, kurai nav sava personāla, bet kura nomā darbiniekus uz pilnu laiku, pamatojoties uz līgumu par citā sabiedrībā nodarbināta personāla nodošanu rīcībā — Atteikums attiecībā uz tiesībām atskaitīt PVN par saņemtajiem transporta pakalpojumiem, iegādātajiem darba apģērbiem un darba aizsardzības līdzekļiem, kā arī par darbinieku komandējumu izdevumiem, jo attiecīgās preces un pakalpojumi bez atlīdzības tiek sniegti fiziskām personām, kuras strādā sabiedrības labā, kurām šī sabiedrība nav darba devējs

Rezolutīvā daļa:

- 1) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 168. panta a) punkts un 176. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj valsts tiesību aktu, saskaņā ar kuru nodokļa maksātājam, kam rodas izmaksas par šī nodokļa maksātāja labā nodarbinātu

personu transporta pakalpojumiem, darba apgērbim, darba aizsardzības līdzekļiem un komandējumiem, nav tiesību atskaitīt pievienotās vērtības nodokli attiecībā uz šīm izmaksām, jo tā rīcībā minētās personas nodod cits tiesību subjekts, un tāpēc šā tiesību akta izpratnē tās nevar tikt uzskatītas par nodokļa maksātāja darbiniekiem, pat ja var tikt uzskatīts, ka minētajām izmaksām ir tieša un tūlītēja saikne ar vispārējām izmaksām, kas saistītas ar minētā nodokļa maksātāja saimniecisko darbību kopumu;

- 2) Direktīvas 2006/112 176. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tā nepieļauj, ka dalībvalsts brīdī, kad pievienojas Eiropas Savienībai, attiecībā uz tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu ievieš ierobežojumu saskaņā ar valsts tiesību normu, kurā attiecībā uz tiesībām uz nodokļa atskaitīšanu par precēm un pakalpojumiem, kuru piegāde vai sniegšana ir paredzēta bez atlīdzības, vai par darbībām, kas nav saistītas ar nodokļa maksātāja saimniecisko darbību, ir paredzēts izņēmums, kaut gan šāds izņēmums nebija paredzēts tiesību aktā, kas bija spēkā līdz minētās pievienošanās dienai.

Valsts tiesas pienākums ir interpretēt pamatlietā aplūkotos valsts noteikumus, ciktāl iespējams, saskaņā ar Savienības tiesībām. Gadījumā, ja šāda interpretācija izrādītos neiespējama, valsts tiesai šie noteikumi jāatstāj nepiemēroti, jo tie ir pretrunā Direktīvas 2006/112 176. panta otrajai daļai.

(¹) OV C 151, 26.5.2012.

Tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 18. jūlija spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Consiglio Nazionale dei Geologi/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato un Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Consiglio Nazionale dei Geologi

(Lieta C-136/12) (¹)

(LESD 267. panta trešā daļa — Pēdējo instanču tiesu pienākuma lūgt prejudiciālu nolēmumu apmērs — LESD 101. pants — Profesionāls ētikas kodekss, kurā aizliegts piemērot profesijas cieņai neatbilstošus tarifus)

(2013/C 260/22)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Consiglio Nazionale dei Geologi, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atbildētājas: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Consiglio Nazionale dei Geologi

Priekšmets

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — *Consiglio di Stato* — LESD 267. panta trešās daļas interpretācija — Pēdējo instanču tiesu pienākuma lūgt prejudiciālu nolēmumu apmērs — Jēdziens “smags un acimredzams Savienības tiesību pārkāpums” — Dalībvalsts noteikumi un procesuālie principi, kas liedz valsts tiesai, pirmkārt, vērsties Tiesā ar acimredzami nepieņemamiem jautājumiem, kurus ir formulējis kāds no lietas dalībniekiem, un, otrkārt, pārformulēt minētos jautājumus pēc savas iniciatīvas — LESD 101. panta, Padomes 1985. gada 25. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2137/85 par Eiropas Ekonomisko interešu grupām (EEIG) (OV L 199, 1. lpp.), Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīvas 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 22. lpp.), kā arī Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīvas 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.) interpretācija — Profesionāls ētikas kodekss, kurā aizliegts piemērot profesijas prestižam (“decoro e dignità professionale”), kā arī sniegto pakalpojumu kvantitātei un kvalitātei neatbilstošus tarifus — Par Savienības tiesību normām stingrāku valsts tiesību normu piemērošana konkurences jomā

Rezolutīvā daļa:

- 1) LESD 267. panta trešā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tikai iesniedzējtiesa var noteikt un formulēt prejudiciālus jautājumus par Savienības tiesību interpretāciju, kurus tā uzskata par būtiskiem pamatlietas atrisināšanai. Valsts noteikumi, kas varētu apdraudēt šīs pilnvaras, ir jāatstāj bez piemērošanas;
- 2) noteikumi, kādi ir paredzēti Ētikas kodeksā par ģeologa profesijas īstenošanu Itālijā, kuru Consiglio nazionale dei geologi apstiprināja 2006. gada 19. decembrī un pēdējo reizi grozīja 2010. gada 24. martā, ar kuriem kā kritēriji ģeologu atalgojuma noteikšanai papildus pakalpojumu sniegšanas kvalitātei un apmēram ir noteikta profesijas cieņa, ir uzskatāmi par uzņēmumu apvienības lēmumu LESD 101. panta 1. punkta izpratnē, kā rezultātā var tikt ierobežota konkurence iekšējā tirgū. Iesniedzējtiesai, ņemot vērā vispārējo kontekstu, kādā rodas šī kodeksa sekas, tostarp ņemot vērā valsts tiesību aktu ietvara kopumu, kā arī minētā kodeksa piemērošanas praksi Nacionālajā Ģeologu biedrībā, ir jāizvērtē, vai ir radušās konkurenci ierobežojošas sekas iekšējā tirgū. Minētajai tiesai arī jāpārbauda, vai, ņemot vērā visus tās rīcībā esošos būtiskos apstākļus, šī paša kodeksa noteikumi, tostarp, ciktāl tajos ir atsauce uz kritēriju saistībā ar profesijas cieņu, var tikt uzskatīti par tādiem, kas ir nepieciešami minētā ar garantiju nodrošināšanu ģeologu sniegtajiem pakalpojumiem patērētājiem saistītā mērķa īstenošanai.

(¹) OV C 151, 26.5.2012.